

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У 2088/14
03.07.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Гордане Богдановић и Обрада Андрића, чланова већа, са судским саветником Миром Стевић Капус, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље
из _____, ради поништаја решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-02888/2013-03 од 09.01.2014.године, у правној ствари доставе информација, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.07.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена због недобијања тражених информација по њеном захтеву од 02.08.2013.године, поднетом Јавном предузећу за газдовање шумама „Србијашуме“ са П.О.у Београду.

Тужбом, поднетом овом суду дана 08.02.2014.године, уређеној поднеском од 05.05.2014.године, тужила је оспорила законитост решења туженог органа наводећи да се предузећу ЈП „Србијашуме“ Београд дана 17.07. и 02.08.2013.године обратила са молбом за фотокопије и доставу оверених докумената из њихове архиве а које се односе на шумски комплекс односно заједничку својину Цематске заједнице породица _____ и _____ која је обухваћена поседовним листом 146 КО Каона, општина Лучани, која имовина је одузета решењем НОО Гуча бр. 5116/1-60, те да је у вези са тим вођен и управни спор пред Врховним судом Србије у предмету У 2494/95. Навела је да нико од чланова поменутих породица није видео оригинал решења бр. 5116/1-60, те да се помињу и различити датуми његовог доношења 11.07, 12.07. и 15.08.1960.године, са којих разлога

сумња да исто постоји, да је регуларно и да је било истакнуто на огласној табли НОО Гуча. У тужби је истакла и да јој је орган власти ускратио тражене информације, а што доказује позивањем на тужбу ЈП „Србијашуме“, Шумског газдинства „Голија“ из Ивањице од 02.06.1995.године у којој се наводи да се као доказ прилажу документи које је тражила захтевом за приступ информацијама од јавног значаја. Са изнетих разлога предложила је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган остао је у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења истичући притом и да је орган власти поступио у складу са одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, односно обавестио жалиљу да не располаже траженим информацијама. Са изнетих разлога предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је, након разматрања тужбе, одговора на тужбу и свих списа предмета, нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је у поступку у коме није било повреда правила поступка, донео оспорено решење и у образложењу решења ценио наводе жалбе, при чему је за одлуку као у диспозитиву оспореног решења дао разлоге које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Чланом 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, број 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа. Копија документа је упућена тражиоцу даном напуштања писарнице органа власти од кога је информација тражена.

Из стања у списима предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбио, као неосновану жалбу тужиље, јер је утврдио да је дана 02.08.2013.године тужиља поднела захтев Јавном предузећу за газдовање шумама „Србија

шуме“ са П.О.у Београду захтев за приступ информацијама од јавног значаја којим је тражила информације у вези са имовином породице , а која имовина обухвата „Велико брдо“, „Кршеви“, „Смољандо“, „Врљан“ и „Седлице“, поседовни лист бр. 146 КО Каона, општина Лучани, као и информације тражене молбом од 17.07.2013.године. Тужени орган утврдио је да је орган власти поступајући по наведеном захтеву тужиље актом број 9178/2013 од 07.08.2013.године обавестио тужиљу да не поседује документацију чије достављање тражи, као и да је поступајући по захтеву од 17.07.2013.године актом број 8405/2013 од 19.07.2013.године обавестио да нема документацију која се односи на одузету имовину која би била предмет враћања у смислу Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. На основу овако утврђеног чињеничног стања, тужени орган закључио је да је Јавно предузеће за газдовање шумама „Србијашуме“ са П.О.у Београду поступило у складу са одредбом члана 16. став 1. Закона, те да је жалба неоснована. Са изнетих разлога, тужени орган је на основу члана 23. и 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Суд је ценио наводе изнете у тужби, али налази да исти не доводе у сумњу утврђено чињенично стање, нити су од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Са изнетих разлога, Управни суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, па је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 03.07.2014. године, 23 У 2088/14

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Дејан Ђурић

ИО